

2.

KUKATKO

Josefodolské divadelní jaro
5.5 až 7.5.2017

Pozvánka na představení:

Skaláček Tisá zahraje hudební komedii **NEJKRÁSNEJŠÍ VÁLKA** od V. Renčina, J. Brabce, H. Čihákové

Hudební komedie Nejkrásnější válka byla nastudována u příležitosti oslav 70. výročí existence amatérské divadelní scény v Tisé. Režie a drobné úpravy textu se ujala – ostatně stejně jako u předchozích představení - Jaroslava Leufenová, jinak profesionální herečka, která v Tisé bydlí a posledních pět let s amatéry spolupracuje. Scénu navrhl a pomohl vyrobit ing. arch. Pavel Zikmund, kamarád režiséry a scénograf Mosteckého divadla, nahrávka hudby byla částečně použita z mosteckého představení a částečně byla realizována s pomocí pana Jindřicha Pihrt, vedoucího prodejny hudebních nástrojů v Ústí nad Labem.

Inscenace se zkoušela téměř 8 měsíců, ovšem byly mezi tím i dva měsíce prázdnin, kdy se nedělo vůbec nic. Měsíc a půl před premiérou jsme museli ze zdravotních důvodů přepsat jednu z hlavních rolí a rychle najít ještě někoho, kdo s námi bude po jevišti „poskakovat“, neb v tu chvíli nám chyběla jedna postava. Naštěstí se vše zvládlo a 26. října 2016 byla s velmi kladnou odezvou odehrána premiéra.

DS J. J. Kolár při TJ Sokol Poniklá zahraje psychologické drama **CESTY HLEDÁNÍ** od Pavla Šreibra

Hlavní hrdinka Slávka je mladá studentka gymnázia, která vyrůstá v neúplné rodině. Se svou matkou si nerozumí a babička, která pro ni byla nejbližším člověkem, jí zemřela. Slávce se zhroutil celý svět. Ztratila svou životní oporu a její další cesta je ve znamení nejistoty, hledání vztahů k matce a k lidem, kteří ji obklopují. Poté co se k nim do bytu přistěhuje matčin přítel se dvěma dětmi, začne Slávka utíkat z domova mezi lidi, kteří jsou stejně zoufalí jako ona. Jejich život postrádá cíl a je zbaven skutečných citů a hodnot. A tak si život zpřijemňují pomocí drog. Hra se zamýšlí nad problémy dnešních mladých lidí, odhaluje drsnou realitu současného světa - realitu, kterou většina lidí nevidí nebo nechce vidět.

DS Sokol Bozkov zahraje hudební komedii

PROČ MUŽI NEPOSLOUCHAJÍ A ŽENY NEUMÍ ČÍST V MAPÁCH od Barbary a Allana Peasovi

Allan a Barbara Peasovi jsou jedním z nejúspěšnějších manželských párů, které se věnují společnému podnikání. Doposud společně napsali osmnáct bestsellerů včetně deseti děl, která se umístila na nejprednějších místech oblíbenosti a zároveň vedou semináře v sedmdesáti zemích. Jejich knihy se staly bestsellery ve více než 100 zemích, byly přeloženy do 54 jazyků a prodalo se jich přes 27 milionů. Manželé

Peasovi se pravidelně objevují v celosvětových médiích, jejich tvorba se stala předlohou pro 11 televizních seriálů a 4 divadelní hry nebo filmy a jejich díla v této podobě zaujala přibližně 100 milionů diváků.

Manželé také založili společnost Pease International Ltd., která vytváří videa nebo pořádá školení a semináře pro byznysmeny po celém světě. Jejich společnou měsíční rubriku o vztazích četlo už více než 20 milionů čtenářů. Nyní žijí v Austrálii, mají 6 dětí, 8 vnoučat a ve volném čase praktikují bojové umění Jiu-Jitsu

Divadelní spolek Vojan Desná – Mladá haluz zahraje komedii **ÚŽASNÁ SVATBA** od Robina Hawdona

Svatební obřad a chvíle před ním jsou obvykle situací, kdy se lámou životní osudy. Tak je to i v jedné z nejlépe napsaných komedií současnosti. Bill s Rachel jsou šťastní a budou se brát. Jenže ráno před svatbou se Bill probudí v posteli po noci, kterou si nepamatuje, s dívkou, kterou si nepamatuje a navíc si ani nepamatuje, co se mezi nimi dělo. Nezbyvá než se za vydatné pomoci svědka Toma pokusit vše utajit před nevěstou a její matkou. Vše v této komedii záměn, lži a nedorozumění spěje k nevyhnutelné katastrofě, která se nakonec ukáže paradoxně být tím nešťastnějším řešením.

Recenze

Pivovarská zahrádka Miletín VÁZÁNÍ KYTICE

DS Pivovarská zahrádka z Miletína uvedl jako první představení letošní přehlídky autorský počín svého člena Štěpána Raka. Pod názvem Vázání kytice je rozehráván fiktivní příběh ze života miletínského rodáka K.J.Erbena, jakýsi lyricko-epický apokryf, který se inspiruje básnickovou Kyticí a pokouší se vysvětlit důvody její baladické, osudové a často pochmurné nálady. Tou příčinou je dle autora scénáře nešťastná a nenaplněná básnickova láska k miletínské dívce Maruše. Že Maruščiným snoubencem a posléze i jejím manželem je Erbenův kamarád a že verše zde původně radostné a optimistické se díky této nešťastné lásce

promění v osudové balady, kde žena bývá hybatelem tragických událostí, by mohlo být dobrou zápletkou pro dramatický děj. To se však v miletínské inscenaci děje jen okrajově. Inscenátoři budují své dílo jen zčásti na obvyklé činoherní linii – konflikt, zápleтка, napětí -, více se věnují narativní, vyprávěcí složce (příběh je prezentován jako vzpomínka stárnoucího Erbene) a ještě více pak oddílům lyricko-epickým, tedy jakési ohlasové poezii, vycházející z metra, témat a obraznosti obrozencovy, ale jejichž autorem je Š.Rak. Nutno podotknout, že tam, kde se autor drží svého vzoru ve formální i obsahové rovině, jde o verše napsané vesměs obratně, dosvědčující poetický talent. (Kde však Erbena opouští,

nedosahuje jeho vlastní tvorba podobné kvality.) Inscenace je tak vystavěna na těchto třech základech, jež se spolu „neperou“, ale také vzájemně příliš neobohacují. Dopláci na to zejména činoherní části, kde pod množstvím slov nedostávají dramatické postavy šanci k dramatickému jednání, a tak vztahy mezi nimi, naznačené konflikty mají pouze obecnou a formální podobu. Tím se ochuzuje možnost hereckého, plnokrevného jednání, informace jsou jak Erbenův poklad zaklety do slov, pod nimiž se mnoho dalšího neskřývá. Hraje se na scéně funkčně rozdělené do tří zón, s využitím minimalistické atmosférotvorné hudby.

Celkově však jde o úctyhodný, kultivovaný pokus zamyslet se nad životem a dílem slavného rodáka, zpřítomnit jeho odkaz a uctít jej spolu s místem, které je jemu i inscenátorům společné.

František Zborník

***Divadelní spolek J. K. Tyl Josefův Důl* PANÍ PIPEROVÁ ZASAHUJE**

DS J. K. Tyl Josefův Důl se rozhodl nabídnout svým divákům dramaturgicky odlehčený titul. Zvolil šťastně detektivní komedii Jacka Popplewella PANÍ PIPEROVÁ ZASAHUJE, což je text mnoha lety prověřený, dokonce i v historii samého souboru. Podmínkou k uvedení je také mít herecky silné obsazení hlavní postavy. Nutno říci, že Jana Řeřichová jako Piperová zcela obstála, neboť svou postavu naplnila laskavým humorem, schopností herecké zkratky i smyslem pro napětí. S uspokojením také konstatujeme, že i další role našly dobré představitele, např. Luboše Doležala jako Inspektora Baxtera, nebo Denisu Svárovskou jako Vickie ad. Inscenace je pevně režijně vedena, avšak postrádá jednu důležitou věc: málo graduje napětí, které detektivní žánr vyžaduje. Postavy mají sice zkratkovitou a vtipnou charakteristiku, avšak stereotypně používanou, zatímco střídání postav v tom, kdo je podezřelý a kdo by mohl být vrahem, je málo využité. Dopracování těchto detektivních prvků, tedy zvýšení napětí, by prospělo především druhé půli představení, které k závěru plyne zbytečně volným tempem. Výtvarné řešení scény je jednoduché a splňuje potřebu uzavřeného prostoru, vtipné je vyznačení prostoru jmenovkami postav, což zjednodušuje a zpřehledňuje orientaci diváka. Vhodná je i barevná kombinace dámských kostýmů, jež podporuje charakteristiku postav. Josefodolským se podařilo nabídnout představení, které potěší. Po zpřesnění napětí pak nám dá možnost více si lámat hlavu kombinací, kdo je vrah – a o to v detektivce jde.

Za porotu: R. Felzmann

Divadelní soubor TJ SOKOL Roprachtice zahraje komedii DĚDICTVÍ, ANEB VŠICHNI MOJI POZŮSTALÍ od Roberta Pecha.

Divadelní soubor TJ Sokol Roprachtice je nováčkem josefodolské přehlídky a doma teprve hledá a zřejmě i nachází divadelní zázemí. Zvolil si sice obtížnou cestu, když zvolil text svého souborového autora (zároveň i režiséra) Roberta Pechy DĚDICTVÍ ANEB VŠICHNI MOJI POZŮSTALÍ. Téma širokého příbuzenstva,

kteře se slétne hned po pohřbu do domu nebožtíkova s chutí na dědictví, bylo mnohokrát zpracováno v klasické literatuře i dramatických textech, Pechův text budil naději, že se posune blíž k dnešním poměrům, avšak malé zakotvení do reálného světa (např. upřesnění příbuzenských vztahů, společenského postavení a sociální situace) nevytvářelo dostatek dramatických situací, Ani Nenutilo herce k přesnější charakterizaci

postavy. Více se mluvilo a méně jednalo, takže představení nám připadalo delší, než skutečně bylo. Přesnější charakteristiku i jejího komického využití jsme nacházeli v postavě Prokopa (Martin Hnyk) či Šárky (Milena Nosková), kde autorův náznak humorné situace dokázali herci vtipně rozehrát. Dobrým nápadem bylo umístění obrazu nebožtíka, který živě reagoval na děj, ale v závěru se vytratil z naší pozornosti. V postavách mladých lidí bychom očekávali větší oživení ve vzájemném vztahu, ale zároveň nás potěšili svou neokázalou snahou. Ještě je nutno zdůraznit kvalitní scénografii, kde jednotlivé kusy nábytkového mobiliáře dostatečně charakterizovaly

prostředí honosného interiéru. Zdá se, že autor slyší na úvahy o problémech textu a soubor je schopen s ním do budoucna důsledně realizovat jeho představy.

Za porotu: R. Felzmann

Několik fotografií pořízených na výstavě v budově divadla, která nese název: „HELE, CO SE NAŠLO ANEB POKLADY Z FUNDUSU“

Foto Karel Stuchlík

Hledání v prostorách divadla se vyplatilo. Co jsme našly, to v našem „sklepení“ uvidíte!

Hanička Dohnalová a Ivana Urbanková